

زیارت امین الله

بِوَصِي رَسُولِكَ ، فَاسْأَلُكَ بِمَا ثَبَاتَ الْقَدَمَ وَاهْدِيْ ،

متوسل هستم، به حق آن دو پیشوا از تو درخواست ثبات قدم و هدایت

وَالْمَغْفِرَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ .

و آمرزش در دنیا و آخرت را دارم.

زیارت دوّم: زیارت معروف به «امین الله» است که در نهایت اعتبار می باشد، و در تمام کتابهای زیارتی و مصابیح نقل شده . علامه مجلسی (ره) فرموده: این زیارت از جهت متن و سند از بهترین زیارات است، و باید در تمام روضه های ائمه بر آن مواظبت نمایند. درباره این زیارت به سندهای معتبر از جابر، از امام باقر علیه السلام روایت شده :

حضرت زین العابدین علیه السلام به زیارت امیرالمؤمنین علیه السلام آمد، و در کنار قبر آن حضرت ایستاد و گریست و چنین گفت:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ ، وَحُجَّتِهِ وَعَلَى

سلام بر تو ای امین خدا بر روی زمینش، و حجت او بر

عِبَادِهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهَدْتَ

بندگان، سلام بر تو ای امیر مؤمنان اگر این زیارت برای امام دیگر خوانده شود، «السلام عليك یا امیرالمؤمنین»

فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ، وَعَمِلْتَ بِكِتَابِهِ ، وَاتَّبَعْتَ سُنَّ

گفته نمی شود مؤلف [شهادت می دهم که تو در راه خدا آن چنان که باید جهاد کردی، و به کتابش عمل نمودی،

نَبِيِّهِ ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ، حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جِوَارِهِ ،

و روشهای پیامبرش (درود خدا بر او خاندانش) را پیروی کردی، تا خدا تو را به جوارش خواند،

فَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ ، وَالزَّمَّ أَعْدَاءَكَ الْحُجَّةَ ، مَعَ مَالِكَ مِنْ

و با اختیارش تو را به جانب خود قبض روح نمود، و دشمنانت را ملزم به حجت کرد،

زیارت امین الله

الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ. اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً

با آنچه تو راست از حجت‌های رسا بر همه مخلوقاتش. خدایا قرار ده نفسم را آرام در برابر

بِقَدْرِكَ، رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ، مَوْلَعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَائِكَ، مُحِبَّةً

تقدیرت، خشنود به قضاوتت، حریص به ذکر و دعایت، عاشق به برگزیده

لِصَفْوَةِ اَوْلِيَائِكَ، مَحْبُوبَةً فِي اَرْضِكَ وَسَمَائِكَ، صَابِرَةً عَلَى

دوستانت، محبوب در زمین و آسمانت، شکیبا بر

نُزُولِ بَلَائِكَ، [شَاكِرَةً لِفَوَاضِلِ نِعْمَائِكَ، ذَاكِرَةً لِسَوَابِغِ

نزول بلایت، سپاسگزار بر فزونی نعمت‌هایت، یادکننده کامل عطا‌هایت،

اَلَايِكَ]، مُشْتَاقَةً اِلَى فَرَحَةِ لِقَائِكَ، مُتَزَوِّدَةً التَّقْوَى لِيَوْمِ

مشتاق [آیاتت]، مشتاقه‌ی فرح دیدارت، توشه‌برگیرنده تقوا برای روز

جَزَائِكَ، مُسْتَنَّةً بِسُنَنِ اَوْلِيَائِكَ، مُفَارِقَةً لِاِخْلَاقِ

پاداشت، پیرو روش‌های اولیایت، جداکننده از اخلاق

اَعْدَائِكَ، مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا بِحَمْدِكَ وَثَنَائِكَ.

دشمنانت، غافل از دنیا به سپاس و ثنایت.

پس روی مبارک خود را بر قبر گذاشت و گفت:

اَللّٰهُمَّ اِنَّ قُلُوبَ الْمُحِبِّتِيْنَ اِلَيْكَ وَاِهْتَمُّ، وَسُبُلَ الرَّاٰغِبِيْنَ اِلَيْكَ

خدایا دل‌های فروتنان، سرگردان به سوی توست، و راه‌های مشتاقان به درگاهت

شَارِعَةٌ، وَاَعْلَامَ الْقَاصِدِيْنَ اِلَيْكَ وَاِضْحَةً، وَاَفئِدَةَ الْعَارِفِيْنَ

نمایان است، و نشانه‌های قاصدان و کوی‌ات پیداست، و دل‌های عارفان

مِنْكَ فَازِعَةٌ، وَاَصْوَاتَ الدَّاعِيْنَ اِلَيْكَ صَاعِدَةً، وَاَبْوَابَ

از تو هراسان است، و صدای خوانندگان به جانب تو بلند است، و در‌های

اَلْاِجَابَةِ لَهُمْ مُفْتَحَةٌ، وَدَعْوَةَ مَنْ نَاجَاكَ مُسْتَجَابَةٌ، وَتَوْبَةَ مَنْ

اجابت به رویشان گشوده، و دعای آنکه با تو مناجات کرد مستجاب است، و توبه کسی

اَنَابَ اِلَيْكَ مَقْبُولَةٌ، وَعَبْرَةَ مَنْ بَكَى مِنْ خَوْفِكَ مَرْحُومَةٌ،

که به سوی تو بازگشت پذیرفته است، و اشک کسی که از ترس تو گریه کرد مورد رحم است،

زیارت امین الله

وَالْإِغَاثَةَ لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ مَوْجُودَةً (مَبْدُولَةً)، وَالْإِعَاثَةَ لِمَنْ

و فریادرسی برای کسی که از تو فریاد خواست آماده است، و کمک برای

اسْتَعَانَ بِكَ مَبْدُولَةً (مَوْجُودَةً)، وَعِدَاتِكَ لِعِبَادِكَ مُنْجِرَةً،

کسی که از تو کمک خواست رایگان است، و وعده‌هایت برای بندگانت وفا شده،

وَزَلَلَ مَنْ اسْتَقَالَكَ مُقَالَئًا، وَأَعْمَالَ الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مَحْفُوظَةً،

و لغزش آن که از تو پوزش خواست نادیده گرفته شده، و اعمال عمل‌کنندگان نزد تو محفوظ است،

وَأَرْزَاقَكَ إِلَى الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةً، وَعَوَائِدَ الْمَزِيدِ إِلَيْهِمْ

و روزیه‌هایت از جانب تو به سوی مخلوقات فرود آورده است، و بهره‌های افزون به سویشان

وَاصِلَةً، وَذُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةً، وَحَوَائِجَ خَلْقِكَ

پیوسته است، و گناهان آمرزش‌جویان آمرزیده است، و حاجات خلق

عِنْدَكَ مَقْضِيَةً، وَجَوَائِزَ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ مُوفَّرَةً، وَعَوَائِدَ

نزد تو برآورده است، و جایزه‌های خواستاران، و پیش تو

الْمَزِيدِ مُتَوَاتِرَةً، وَمَوَائِدَ الْمُسْتَطْعِمِينَ مُعَدَّةً، وَمَنَاهِلَ الظَّمَاءِ

کامل گشته است، و عایدات افزون‌پیاپی است، و سفره‌های خواهندگان طعام آماده، و حوضهای

[لَدَيْكَ] مُتْرَعَةً. اللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي، وَاقْبَلْ ثَنَائِي، وَاجْمَعْ

تشنگان لبریز است. خدایا دعایم را مستجاب کن، و ستایشم را بپذیر، و بین من

بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي، بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ، وَالْحَسَنِ

و اولیایم جمع کن، به حق محمد و علی و فاطمه و حسن

وَالْحُسَيْنِ، إِنَّكَ وَوَلِيُّ نِعْمَتِي، وَمُنْتَهَى مُنَايَ، وَغَايَةَ رَجَائِي فِي

و حسین، تو ولی نعمت و نهایت آرزو و هدف امید منی در

مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ.

بازگشتگاه و محل اقامتم.

در کتاب «کامل الزیارات» پس از متن زیارت این جملات

آمده است: أَنْتَ إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ، إِغْفِرْ لِأَوْلِيَائِنَا،

تو معبود و آقا و مولای منی، دوستانمان را ببامرز،

وَكَفَّ عَنَّا أَعْدَاءَنَا، وَاشْغَلَهُمْ عَن آذَانَا، وَأَظْهَرَ كَلِمَةَ الْحَقِّ

دشمنانمان را از ما بازدار، و از آزار ما غافلشان گردان، و کلمه حق

وَاجْعَلْهَا الْعُلْيَا، وَأَدْحِضْ كَلِمَةَ الْبَاطِلِ وَاجْعَلْهَا السُّفْلَى؛ إِنَّكَ

را نمایان و آن را برتر کن، و کلمه باطل را بلغزان و آن را پست تر قرار ده،

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

تو بر هر چیز توانایی.

آنگاه امام باقر علیه السلام فرمود: هر که از شیعیان ما این زیارت و دعا را در کنار قبر امیرالمؤمنین علیه السلام، یا نزد قبر یکی از ائمه علیهم السلام بخواند، البته حق تعالی این زیارت و دعای او را در نامه‌ای از نور بالا برد و، مَهر حضرت محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ را بر آن بزند و به این صورت محفوظ باشد، تا به قائم آل محمد (عج) تسلیم کنند، پس صاحبش را به بشارت و تحیت و کرامت استقبال نماید ان شاء الله تعالی. مؤلف گوید: این زیارت شریفه هم از زیارات مطلقه به حساب می‌آید، و هم از زیارات مخصوصه روز غدیر، و هم از زیارات جامعه، که در جمیع روضات مقدسه ائمه خوانده می‌شود.

زیارت سوم: سید عبدالکریم بن طاووس از صفوان جمال روایت کرده: چون با امام صادق علیه السلام در زمانی که نزد ابوجعفر دوانیقی می‌رفتند وارد کوفه شدیم، فرمود: ای صفوان شتر را بخوابان که منطقه نزدیک قبر جدّم امیرالمؤمنین